

Posudek na bakalářskou práci Jany Šmejkalové

Klášter Svatá Dobrotivá

Bakalářská práce Jany Šmejkalové se zabývá málo známým klášteřem augustiniánů eremitů v Zaječově – Svaté Dobrotivé. Přestože byl založen v polovině 13. století jako první z augustiniánských klášteřů tohoto typu na našem území (a jako velmi rané založení tohoto řádu vůbec), je klášter Svaté Dobrotivé dosud výzkumem opomíjen. S tímto tvrzením autorky bakalářské práce lze obecně souhlasit a je zřejmé, že nedostatek sekundárního výzkumu jí musel velmi ztížit situaci. Autorka se s tímto handicapem navíc nedokázala dobře vyrovnat, o kritickém zhodnocení tématu nemůže být ani řeči.

Předkládaná práce se tak opírá v podstatě o tři zdroje: práci H. Rulíška, kterou autorka sama nehodnotí nijak vysoko, heslo v soupisu Uměleckých památek Čech (E. Poche et al.) a zejména výsledky stavebně-historického výzkumu P. Zahradníka publikované v Památkách středních Čech (není jasné, zda autorka použila též původní znění Zahradníkova průzkumu, který uvádí v literatuře, ale nikoliv v poznámkách). O poslední práci se text opírá ve všech částech, a v některých částech v podstatě výhradně (s. 25-35, následně na s. 35-46 výše uvedené tři zdroje). Autorka práci doplnila několika dalšími českými zdroji (cizojazyčné zdroje chybí zcela, stejně jako srovnávací literatura a publikace k řádu augustiniánů s výjimkou Kadlece, u nějž ovšem nevyužila další tituly o tématu). Vzhledem k tomu, že Zahradníkův stavebně-historický průzkum sloužil za klíčový zdroj, práce je velmi popisná, přebírá strukturu a zřejmě i vyjadřování zdroje. Rezignuje tak na kulturněhistorický kontext i zhodnocení stavby a role kláštera. Tím, že autorka nezpracovala další literaturu (např. chybí literatura o soše sv. Dobrotivé, vč. známého katalogu Karel IV., císař z Boží milosti, o relikviích vkládaných do soch), ušly jí dílčí rozpory ve výkladu jednotlivostí, kde by kritické zhodnocení dosavadního výzkumu bylo potřeba.

Je nutno litovat, že autorka neprostudovala starší literaturu a prameny, ačkoliv některé uvádí podle Zahradníka, a nepracovala s ní více samostatně (popis kláštera, donace). Omezenost literatury je znát také ze seznamu literatury, který je z mého pohledu nedostačující. Práce rovněž obsahuje celé pasáže s detailními informacemi, které autorka těžko mohla znát či odvodit sama: např. detailní postup prací při opravách kláštera. Tyto bylo možné rekonstruovat pouze z písemných pramenů – to na jedné straně svědčí o tom, že jsou k dispozici, na druhé straně je autorka neuvádí, a cituje tyto informace ze Zahradníka, často bez odkazu. I tak jsou ovšem odkazy – pokud jsou – omezeny na jeho práci v rozsahu, který vyvolává pochyby o její samostatné práci se zdroji.

Vzhledem k omezeně dostupné literatuře a náročnosti úkolu sice doporučuji práci k obhajobě, ovšem s podmínkou, že autorka při obhajobě dokáže mimo pochybnost, že práci z větší části prostě neopisovala ze Zahradníka (autorka posudku nemá Zahradníkovo práci k dispozici), a uvede, co je její vlastní práci. Pro závažné nedostatky hodnotím dobře.

3.6. 2017

Kateřina Horníčková

